

## Curtea Supremă de Justiție

### ÎNCHEIERE

22 mai 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție  
Completul de judecată în componența:

Președinte – Țurcan Anatolie  
Judecători – Eremciuc Ghenadie și Roic-Botezatu Lilia

examinând, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către avocata Ciubara Mariana în numele inculpatului Cocicariov Stepan prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

*Cocicariov Stepan xxxxx.*

#### Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 08.12.2021-29.07.2022;
2. Instanța de apel: 01.09.2022-02.11.2022;
3. Instanța de recurs: 16.05.2023-22.05.2024.

### CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți sediul central din 29 iulie 2022, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, Cocicariov Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare fără amendă, în penitenciar de tip semiînchis.

1.2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Cocicariov Stepan la 30.10.2021, aproximativ pe la orele 12:00, aflându-se afară, lângă magazinul „Mashinka” de pe xxxxx, fiind împreună cu Tcacenco Vitalii și o persoană de origine romă, a cărei identitate nu a putut fi stabilită, acționând în baza unei intenții îndreptată spre sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, în momentul în care Tcacenco Vitalii a transmis telefonul său mobil persoanei de origine romă, la solicitarea acestuia pentru a efectua un apel telefonic, moment în care Cocicariov Stepan a smuls din mâinile persoanei de origine romă telefonul mobil de model „Oppo A15s”, xxxxx, care era într-o husă de silicon, eschivându-se de la fața locului, fapt prin care a cauzat părții vătămate Tcacenco Vitalii un prejudiciu considerabil în sumă de 2 880 lei.

Prin acțiunile sale Cocicariov Stepan a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal - *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

**2.** Sentința menționată a fost atacată cu **apel**, de către avocatul Ciubară Mariana și de către apărătorul Anton Vasile în numele inculpatului Cocicariov Stepan.

**2.1** Avocata Ciubară Mariana în cererea sa de apel a solicitat admiterea apelului cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită lui Cocicariov Stepan o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale avocata a invocat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont de Recomandarea 914 (1981) cu privire la politicile penale a statelor membre a Consiliului; Recomandarea nr. R-22 (2000) referitoare la implementarea Regulilor Europene privind măsurile și sancțiunile comunitare; Rezoluția nr.76 privind „Alternative la pedeapsa închisorii”;

- instanța de judecată nu a ținut cont în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunilor care se califică mai puțin grave, de persoana celui vinovat care a conlucrat cu organele de drept, recunoașterea vinovăției, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, precum și condițiile de viață a acestuia.

**2.2** Apărătorul Anton Vasile în cererea sa de apel a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să-i fie stabilită lui Cocicariov Stepan o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale avocatul a invocat că:

- instanța de judecată nu a ținut cont că, Cocicariov Stepan a recunoscut pe deplin învinuirea adusă, a solicitat examinarea cauzei în procedura prevăzută de art.364<sup>1</sup> Cod de procedură penală, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit sincer de cele comise, lipsa evidenței medicului psihiatru și a pretențiilor materiale a părții vătămate.

**3.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2022 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocata Ciubară Mariana și de către avocatul Anton Vasile în interesele inculpatului Cocicariov Stepan și menținută fără modificări sentința.

**3.1** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la faza urmării penale, în instanța de fond și cea de apel, inculpatul Cocicariov Stepan și-a recunoscut integral fapta comisă, dovedită prin probele administrate, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii ei; împrejurările expuse colaborând întru-tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, căror instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al concludenței, utilității, pertinentei, veridicității și coroborării reciproce, cu expunerea nemijlocită în conținutul procesului verbal al ședinței de judecată și sentința pronunțată pe caz, motivare pe care instanța de apel o acceptă și pentru a evita repetarea ei inutilă o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un

răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, recunoscute și acceptate de inculpat în procedura simplificată de examinare a cauzei, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție, sunt detaliat redate în conținutul sentinței de condamnare, instanța de apel a conchis inutilitatea expunerii lor repetate.

În contextul celor menționate, deliberând asupra categoriei și termenului pedepsei penale în privința inculpatului Cocicariov Stepan, instanța de apel a conchis că, instanța de fond a ținut cont în deplină măsură de principiului individualizării ei conform art.7 Cod penal, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil a faptelor comise, personalitatea lui și circumstanțele cauzei ce-i atenuază sau agravează răspunderea penală.

La fel, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 77 Cod penal, coroborate cu art. 364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, ce determină scopul și criteriile generale de individualizare a pedepsei, ținând cont de dreptul garantat de a beneficia de reducerea cu 1/3 a pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale.

Totodată, instanța de apel a constatat că, numindu-i inculpatului pedeapsa închisorii, instanța a ținut cont de personalitatea lui, care nu are ocupație permanentă, fiind la evidența medicului narcolog cu diagnoza “Polinarcomanie” (f.d.73), ne fiind la prima abatere de lege, anterior comițând inclusiv și fapte penale similare (f.d.47), antecedentele penale fiind stinse, ceea ce-i determină caracterul criminal stabil și lipsa dorinței de corectare, iar pentru excluderea recidivării și prevenirea comiterii de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale, pedeapsa închisorii lui numită pe termenul stabilit este una strict necesară.

Respectiv, în speță dedusă judecării, instanța de apel a atestat caracterul proporțional a pedepsei numite în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, fapt pentru care în respingerea solicitării privind aplicarea unei pedepse mai blânde, Colegiul a reținut, că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat pe caz și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364<sup>1</sup> alin. (8) Cod de procedură penală, asigurând reducerea cu 1/3 a limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca circumstanțe atenuante pentru a nu le admite „dubla valență”, de asemenea prezența la întreținere a trei copii minori nu poate constitui motiv de aplicare a unei pedepse mai blânde inculpatului în cazul în care acesta a continuat activitatea criminală, ne acordând credibilitate în reeducare și sincera intenție de a nu mai sta pe cale criminală, pentru prevenirea căreia, el urmează să-și execute integral pedeapsa lui stabilită.

4. Decizia instanței de apel este atacată, cu *recurs* de către avocata Ciubara Mariana în numele inculpatului Cocicariov Stepan care neinvocând careva temei prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului,

casarea deciziei, cu aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, prin prisma prevederilor art.90 Cod penal.

**4.1** În motivarea cerințelor sale apărarea indică:

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu a dat deplină apreciere a circumstanțelor atenuante pe caz, fapt ce a dus la aplicarea unei pedepse prea aspre față de Cocicariov Stepan, nefiind aplicat la justa valoare principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale;

- consider oportună aplicarea în privința inculpatului Cocicariov Stepan a unei pedepse neprivative de libertate, deși ultimul anterior a fost atras la răspundere penală, nu poate fi considerate o circumstanță în defavoarea inculpatului.

**5.** La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art.431 pct. 3) Cod procedură penală, procurorul a depus referință, prin care pledează pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, judecând cauza, instanța de apel just a ajuns la concluzia menținerii sentinței instanței de fond de condamnare a inculpatului Cocicariov Stepan în baza art.187 alin.(2) lit. f) Cod penal. Soluția a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art.7, 61, 75-78 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală.

**6.** *Examinând admisibilitatea recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În speță, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3) - recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, (în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023), hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului, completul de judecată atestă că, autorul nu invocă careva temei prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, însă, din motivele recursului se reține că, este supusă criticilor decizia instanței de apel prin prisma art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Din textul recursului, completul de judecată reține că, autorul nu contestă starea de fapt stabilită de către instanțele de fond și nici încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte, însă

recurentul își exprimă dezacordul cu hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, considerând de fapt că nu a fost individualizată corect și aceasta este prea aspră.

Verificând hotărârea atacată sub aspectul individualizării corecte a pedepsei, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată lipsa a careva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția de menținere a sentinței, potrivit căreia - la soluționarea chestiunii privind individualizarea pedepsei, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.6, 7, 61, 75-77 Cod penal, stabilind-u-i inculpatului pedeapsa conform sancțiunii prevăzute de lege. Complementar, la numirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont de prevederile art.364<sup>1</sup> alin.(8) Cod de procedură penală, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă și în limitele legii penale.

În speță, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut soluția primei instanțe prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune. Or, inculpatul nu este încadrat în câmpul muncii, este la evidența medicului narcolog cu diagnoza „Polinarcomanie”, nu este la prima abatere de lege, anterior fiind în conflict cu legea penală, antecedentele penale fiind stinse. Prin urmare, inculpatul nu a mers pe calea corectării, nu a făcut concluzii din sancțiunile stabilite anterior pentru comiterea faptelor penale similare și a săvârșit cu intenție o altă infracțiune gravă.

Totodată, completul de judecată notează că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facilitate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, în viziunea instanței de recurs, în prezenta cauză penală, instanța de apel a motivat suficient soluția primei instanțe prin care a stabilit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani și 4 luni, datorită personalității inculpatului, comiterii infracțiunilor în mod repetat.

Ținând cont de prevederile art.90 Cod penal, completul de judecată consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului.

În atare împrejurări, completul de judecată consideră că, instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, instanța de recurs statuează că, pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art.61

alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Astfel, completul de judecată conchide că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de casare a soluției adoptate, fiindcă instanța de apel s-a pronunțat motivat asupra tuturor argumentelor indicate în apel și hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, astfel, sunt apreciate ca fiind corecte concluziile instanței de apel.

Fată de cele ce preced, completul de judecată atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, iar recursul ordinar declarat fiind vădit neîntemeiat condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

### **DISPUNE :**

Inadmisibilitatea recursului declarat, de către avocata Ciubara Mariana în numele inculpatului Cocicariov Stepan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Cocicariov Stepan xxxxx** ca fiind vădit neîntemeiat.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Roic-Botezatu Lilia